

קפו:

עין משפט
נר מצוה

א מיי' פ"ד מהל' פסח"מ הל' ט"ו:

תורה אור השלם

- אֶלְעָזָר אֲמָרָא אִישׁ אֵשׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֵן הָרַם
וְיָגֵד בְּחֻכָּם אֲשֶׁר יַעֲלֶה
עָלָה יִקְרָא וְיִחַח
אֲבִיחֵלָה אֲנִי נֹעֵר בְּ
יַעֲלֵה עֲלֵי חֻכֹּת וְכֻסִּים
שְׁלָמִים לְהֹדֹת פְּרִים
שְׂמוֹת כֹּהֵן
אֲנִי וְכֹהֲנֵימָא דְנִשְׁמַל
יִתְּנֵם לָן בְּיָמֵי רִישֵׁי
יְהוּדָה שְׂמוֹת יֵשׁ
אֲנִי וְכֹהֵן מִשְׁחָא לְבָרִי
אֲשֶׁר וְדִי יְהוּדָה לְאִמֵּר
בְּקִרְבִּי אֲדָרְשׁ עָלָי פֶּה
לְבִי אֲבִיב וְיִקְרָא
וְנִעְרִי שְׂמָה לְבִי
יִשְׂרָאֵל וְנִקְרָא בְּבִרְבִּי
שְׂמוֹת עַל
בְּנֵי יְהוּדָה וְהִתְחַל
לְאִשְׁכָּרְתָּ וְהִתְחַל לְאִשְׁכָּרְתָּ
בְּחֻכֵּימָא דְנִשְׁמַל
הֵלֵיךְ לֵי
לְקַח עֲלֵי תַפְלוֹת
לְקַשׁוֹת וְעַתְּ לְדַבֵּר
חֻלִּית לֵי
נִרְאָה אֲלֹהִים מִמְּקַדֵּשְׁךָ
יִשְׂרָאֵל אֲנִי כֹהֵן
עֹלֵם בְּיָד אֲלֹהִים
וְכֹהֵן הָיָה לִי
מִבְּנֵי לְבִי וְהִתְחַל
לְאִשְׁכָּרְתָּ וְהִתְחַל
לְאִשְׁכָּרְתָּ בְּחֻכֵּימָא
דְנִשְׁמַל הֵלֵיךְ לְאִשְׁכָּרְתָּ
לְקַח עֲלֵי תַפְלוֹת
לְקַשׁוֹת וְעַתְּ לְדַבֵּר
חֻלִּית לֵי

מוסף רש"י

[illegible]

- וּפְרִשְׁתָּהּ (דל) וְרִבְעִיזוּ סוּסֶיהָ (דז)
בְּחֶלְקָהּ מוֹעֵד. מִשְׁתָּקִים אֵינֶם
יֹדְעִים עַמּוּ מִן מִפְרֹתֶיךָ שֶׁסָּמְכָה
עָלֶיהֶם, כִּדְכַמְכִּי וַיִּקְרָא אֶל מֶשֶׁה
וַיֹּדְעֵהוּ ה' אֱלֹהֵי מֹחָלֵל מוֹעֵד לֵאמֹר,
וַיִּסְמְכֵךְ מִרְחָק כְּהִימֵם דִּיבִיזוּ וַיִּקְרָא
וַיִּפְתָּרְשׁוּ לִלְכֹּת קֶרֶן וְקֵן וְדִבְרֵיהֶם
הַיֵּהוּהָ: וְגִשְׁוֹר. עֵצִי מֵעַל וְלֹא
שֶׁנִּשְׁמָחֵךְ כָּאֵן נִזְמָר כָּאֵן וְעַ"פ שֶׁלֹּא
נִגְמָחֵךְ וְנִשְׁתַּלְשְׁוּ בַּעֲבֻרֹת
מִיָּבֵיב. מִפִּי מֶשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְמָר
(דְּבָרִים ח) בְּעֵצֵי הַיֵּדִידִן בְּחֶלְקָהּ מֹחָלֵל
וְהֹאִיל מֶשֶׁה חָלַף אֶת הַסּוּסִים וְגו'

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

מה העצמה שהיא נמר עבודה בו'. סוגיא זו קשה אהיה לנעלי
צריש השוחט (דף קז: ושם) דדשינן להכי כחז רחמנא או
לרבות את הזורק דלא תימי מצינייא ומשום הכי פטור ^{לא} מקבל בחוק.
ויתבי וקאמר יישרא וגו'. פירש בקונטרס וימיז רב חסדא וקאמר

כִּדְרֵב הוּנָא אָמַר רַב דָּאִמַר⁶ רַב הוּנָא אָמַר
רַב אֲשֶׁם שְׁנִיתָק⁷ לְרַעִיָּה וּשְׁחַטּוּ סַתֵּם כִּשְׁר
לְעוּלָה: הַמַּעֲלָה מִבֶּשֶׁר חֲטָאת [וּכְוָיָה]: תִּדְ
מִנִּין לְמַעֲלָה מִבֶּשֶׁר חֲטָאת וּמִבֶּשֶׁר אֲשֶׁם
וּמִבֶּשֶׁר קֹדֶשִׁי קֹדֶשִׁים וּמִבֶּשֶׁר קֹדֶשִׁים קְלִים
וּמִמּוֹתֵר הָעוֹמֵר וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וְלֶחֶם הַפְּנִים
וּשְׁרֵי מִנְחוֹת שִׁפְטוֹר תִּלְ עוּלָה מִה עוּלָה
שֶׁהִיא רְאוּיָה לְהַעֲלָא אֶף כָּל שְׂרָאוּיָה לְהַעֲלָא
מִנִּין שֶׁאֵף הַיּוֹצֵק וְהַבּוֹלֵל וְהַפּוֹתֵת וְהַמּוֹלֵחַ
וְהַמִּנִּין וְהַמּוֹגֵשׁ וְהַמְסַדֵּר הַשְּׁלָחַן וְהַמְסִיב אֶת
הַנִּתּוֹת וְהַקּוֹמֵץ וְהַמְקַבֵּל⁸ בַּחוּץ שִׁפְטוֹר תִּלְ
יֵאֵשֶׁר יַעֲלֶה עוּלָה אוֹ זֶכֶת מִה הַעֲלָא שֶׁהִיא
גִּמְר עֲבוּדָה אֶף כָּל שְׁהוּא גִמְר עֲבוּדָה: עַד
שֶׁלֹּא הוּקַם הַמִּשְׁכָּן [וּכְוָיָה]: יֵיבֵי רַב⁶ הוּנָא
בֶּר רַב קִטִּינָא קָמִיה דְּרַב חֲסִידָא⁹ וְקָא קְרִי
וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל¹⁰ אֶל הַכִּי אָמַר ר' ¹¹
אֲסִי (קִרְבוּ)¹² וּפִסְקוּ סֶכֶר לְאוֹתוֹבִיָּה מִמַּתְנִיתִין
שִׁמְעִיָּה דְּקָאֵמַר מִשְׁמִיָּה דְּרַב אָדָא בֶּר אַהֲבָה
עוּלָה שֶׁהִקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר אֵינָה טַעוּנָה
הַפֶּשֶׁט וְנִיתּוּחַ אוֹתִבִּיָּה בְּרִייתָא¹³ דְּשׁוּיָא
בְּכוֹלָהוּ דְּנִתְיָ¹⁴ עַד שֶׁלֹּא הוּקַם הַמִּשְׁכָּן הַבְּמֹת¹⁵

הגלילי דאמר בפ"ק דחגיגה (דף ו':
 ולקמן קכ.) דאין טעונה הפשט וניתוח:

והכל קרבו עולות ועולה ש
ונכרים בזמן הזה רשאים
הנגשים אל ה' יתקדשו ר' י
אומר זו פרישות נדב ואביהו
דכתיב ⁴הוא אשר דבר ה'
בכורות היבא רמיזא דכתיב
תקרי בכבודי אלא במכובדיי
שמתו בני אהרן כיון שמתו
להקדיש ⁵שמו של הקב"ה כ
שכר ⁶שנאמר ⁷וידום אהרן
⁸אע"פ שמפיל לך חללים חס
לחשות ועת לדבר פעמים
מדבר ומקבל שכר על הדב
דכתיב ⁹נורא אלהים ממק
בשעה שעושה ¹⁰הקב"ה ד
קשיא עולה תרי תנאי היא ¹¹
ופרמט באהל מועד ¹²ר"ע
מועד ונשתלשו בערבות מו
מילי אמר רב הונא דאמר
הטחורה ומכל עוף הטה

ל קרעו. שניתק מדין הקרבה ומסורו
 (מחמה דף יח.) כל שצחטת ממה צאש
 לה: גמר עבודה. שאין אחריה עבודה
 ונאך ומקטיר קטרת ומקטיר קמח ^א
 ומקטיר מנחת הכהנים: ויתב רב
 חסדא וקאמר וישלח את נערי בני
 ישראל. נראה צעיי שהספרים
 חסרים כאן ולא ידעתי מה ואם
 אין חסרין זהו פירושו יתיב רב
 חסדא וקאמר להאי קרא וישלח את
 נערי וגו' ומפרש דאלו הצבורות:
 א"ל רב הונא הכי אמר רב אסי
 ופסקו. אותו היום פסקה עבודה
 מן הצבורות מספריי נטווה על
 הכבושה כדילף לקמן ושמשו נדב
 ואזיהוא כל אותה שנה ראשונה עד
 שהוקם המשכן ומתו: לשנא אחרינא
 הכי אמר רב אסי ופסקו. כרץ
 להפסיק כאן נגיית ^א טעם ממקרא
 דאזיהוא כאן נראה צעיי שהספרים

הגהות הב"ח

(א) גמ' יתיב רב חנה בר רב
קטינא: (ב) רש"י ד"ה היינו וכו'
פן יפרוץ בם ה': (ג) ד"ה
ופרטות וכו' ונתח שמעינן
לרבי ישמעאל דעולה:

שינויי נוסחאות

(א) והמקבל ע"ל בדין
 (ב) לפי ד"ר רש"י ע"ל בדין
 הסדא ויחיד רב הסדא וקא קרי
 (ג) כצ"ל ע"ל ממסין
 הפסוק ויעלו ערלות ויבואו
 ובחנם שלמים: ד"ר
 ופסקו: 10 ויבאנו עיקר, דומיל
 דלרע"ה הם חתנים עד עתה
 ממד קרנה וזכר אל פסקה
 וקלמה הנה לענין ערנות כבודות
 ויפסק (עינינו): ד"ל מברייא
 ויפסקו: ד"ל ע"ל דל הבמות
 (ד) ע"ל ליקרב (ע"י)
 ובח"ז וביה ברש"י: (ח) ע"ל
 בקבדיו (ע"י): (ט) ע"ל מוזר
 (כחתינו): ע"ל דלקרשקבדור
 של מקום ערלה (ע"י וצ"ל)
 כחתינו וברש"י: (י) שבר על
 שחקתו (ע"י): (יא) ע"ל ליקטון
 ע"י ד"ר (תגרינו): (יג) ע"ל דום
 ע"י (ע"י): (יד) ע"ל ליקטון ע"י
 שלמה (תגרינו): (טו) שחקתה
 עושה דין בקבדשיה: (יז) ע"ל
 ליקטון (תגרינו): (יח) ג"א
 ומתקלס (כחתינו): (יט) נקלס
 כמ"י נוסף ועשה בערבות מראב
 (כ) בחמה וערוך
 כמשמנו ע"ל (ע"י וצ"ל)
 שן קמצין של מנחתה ע"ל
 (ע"י): (ב) ע"ל טעם נגנית
 ע"ל (כא) ע"ל לאותוביה
 ממוני: (ג) ע"ל חותא
 ע"ל (כחתינו): וצ"ל חותא
 ויבאנו ע"ל לעיל ויבאנו
 (ב) דנוס או שין לעיל קוס ד"ה
 אימיניה (כד) כדרכיה
 וירשלה ע"ל (כחתינו)
 (ה) ולהעלות קרענותה ע"ל
 (ו) ע"ל לפרש
 (ז) ע"ל הוא אשר
 (בש"י): (ח) כח' נוסף גרס מן הדור
 ויביתו בחמה המושכן
 ונתקו: (ט) שכן מוכח
 מפרש"י: חתומם: וללה
 מנהל"מ: (י) ע"ל נמלס
 טעם מנחם: דרד ואבסוד: וע"י
 (כא) ואביהוא, אלא היכא ע"ל
 ע"ל ע"ל מ"י מהם (ע"י)
 (חא) ע"ל גרדא בזמן
 השואה: (יב) ע"ל ע"ל משה
 (כ) שטור קומין ומקבל
 בחוץ ע"ל: (ד) ע"ל ודל
 גרדא לפרש (ע"י): (ה) דע"ל
 עיקר (כחתינו):

וְלֹא תִּשְׁמַעְלֵךְ שְׁמִיעִי דְעוּלָה שְׁהִקְרִיבוּ בְּחִינָתִי
יָרֵךְ כְּרַחֲמֵיךְ (דברים 6) צְבָרֵי הַיָּרֵךְ בְּחִינָתֵי
הָאֵל וְצָבִי וַחֲמוּר וְגו' (שם טז):

ה"ג